

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Egész évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félévre 8 frt. Egy óra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Szász főispánok.

Hogy az állam köteleihez tartozó és annak fennhatósága alatt élő különböző fajú és felekezetű nép elemek között a belső egyetértés lehetőleg minél teljesebb garanciákkal legyen ellátva — az minden embernek és jó hazafiának élénk óhajta.

Hogy in specie — Magyarországon az együttélésre utalt kisebb nemzetiségek és az uralkodó nemzet között jó viszonyok uralkodjanak, s a belső béke megőrzése legyen a felforgatástól — olyan érdeket képez, a melyet előszörban a közigazgatás állami feladatának küszöbén állunk — nem tartjuk sem szerencsés, sem szükséges, sem okadatolt elhatározásnak.

Hogy a kormány e kinevezésekkel a szász nép képviselőket akarta lekenyerezni és a kormányparthoz lekötöni — az egészen evidens dolog.

Hát e kinevezéseket — mint tisztán látható — elsősorban a hatalmi szempont dominálja.

Ezt az irányzatot máskülönben is hibáztatjuk és hibáztatnók még akkor is, ha nem látjuk, hogy e kormányi ténybe belejátszik a hatalmi érdek szolgálata, de hibáztatjuk főleg most, midőn a közigazgatás tervezett reformja éppen a főispánok kezébe központosít minden olyan hatalmat és elhatározási jogot, a melyek eddig a vármegyék önkormányzati életében magát a nemzetet illették és általa gyakoroltattak.

Már most, könnyű belátni, hogy a főispáni hatalom célba vett kiterjesztése mellett korlátlan urrá formálódó főispánok éppen Szeben és Fogarasmegyékben nem az állami érdek oltalmáért lesznek, hanem a separatisták törekvéseknek válnak utengedetivé, s minthogy ez az állam konszolidációját veszélyezteti, nem tartjuk szerencsésnek a főispáni kinevezéseket mert látjuk, hogy azokat a megalkuvási politika és a hatalmi érdek szülte meg, s bár ohajtjuk a nemzetiségek közti békés egyetértést, de ily nagy árért megcserezzük, éppen az állam jól felfogott érdekében nem tartjuk sem a politikai eszély, sem a gyakorlati szükség szempontjából elfogadhatónak megokoltak.

A hercegprímás pisetuma. A pisetum kérdése a király, a mint esztergomi távirat jelenti, akképpen határozott, hogy az esztergomi hercegprímások ez év-

százados jogosítványát, mely a régi magyar közjogban gyökerezik, megszüntette. A kinevezendő primás dekretumában, mint erre a vallás- és közoktatásügyi miniszter már utasította is van, nem lesz felvéve a kifejezés: „a szokásos pisetummal”, a mi a hercegprímási javadalmazásnak egyik kiegészítő része. A pisetum kérdése különben már boldogult Simor János életében vitás volt a kormány és a hercegprímás között. A kormány évek óta nem fizette a javadalmazást, mert úgy egyezett meg a hercegprímással, hogy a pisetum vagyis az aranyérméért után járó összeg lehaladjon egy követelés fejében, melyet a kormány támasztott a hercegprímás ellen. Később perre került az ügy s a minisztertanács is megtagadta az örökösöknek a pisetum kifizetését azzal a megokolással, hogy a primás nem viselte az ellenében járó kötelezettséget. Most az örökösök ismét pert indítanak a kincstár ellen az elmaradt pisetum miatt.

Politikai hírek.

Ki lesz a primás? A „M. H.” Fiuméba kiküldött munkatársának kedden alkalma volt beszélni egy a király legközelebbi környezetéhez tartozó személyiséggel, a ki a hercegprímási szék betöltésének kérdéséről érdekes nyilatkozatokat tett. E szerint Vasary Kólos, pannonhalmi főapátnak a jelöltsége elejtettnek tekinthető. A primási szék betöltésének kérdése Pécssett nem haladt előbbre. A kérdésben való elhatározást a Rómában, Budapesten és Bécsben fölmért merev nézeteltérés késlelteti, mely még most is fönnállani látszik, úgy, hogy a primási szék, úgy látszik, a legközelebbi időben aligha lesz betölthető.

Monarchiánk és Anglia. A „Standard” az angol hajórajnak fumei látogatásával foglalkozik és azt mondja, hogy azt nem lehet az Anglia és Ausztria-Magyarország közti katonai kontaktus új bizonyítékának tekinteni. Azon lehetne megütközni, ha a két ország viszonya nem volna a legbarátságosabb, mert érdekeik a világ semmi részében nem jönnek konfliktusba, míg számos pontban azonosak. Kétségbe vonják, hogy valamely más állammal vagyunk-e ily összhangzásban. Az osztrák és magyar diplomáciának köszönhető első sorban, hogy a Balkán-államokban az utóbbi években a nyugtalanító elemek nem okoztak európai eksplóziót. Anglia ismeri Ausztria-Magyarország békés szándékait és azért osztja és támogatja azokat.

A képviselőházból.

Budapest, június 24.

A képviselőház kettős ülési a mai nappal, ha nem is kezdődött még meg rendszeresen, de már megjelentek a parlamenti látogatók.

Az ülés elején Bokros Elek elnök kijelentette, hogy az esetben, ha a mai délutáni ülésen sem végződne be az osztrák államvasut megvételéről szóló törvényjavaslat tárgyalása, akkor a ház ma délután 5 órakor ülést fog tartani.

E fölött némi mozgás keletkezett, de a vita nem vert nagyobb hullámokat és az elnöki kijelentés elfogadtatott.

Megkezdődött a vita, Horváth Ádám, Helfy Ignác, Mudrony Soma a törvényjavaslat mellett szóltak fel, Herman Ottó a javaslat ellen.

Beöthy Ákos személyes kérdésben tett néhány megjegyzést, mire Polonyi és Mudrony feleltek; s ezután az általános vita berekesztvén, Wekerle pénzügyminiszter ajánlotta a törvényjavaslat elfogadását.

Daranyi előadó rövid felszólalás után megtörtént a szavazás a képviselőház minden pártja (összesen csak heten maradtak tve), elfogadta a törvényjavaslatot.

Végül Hoch János és Horváth Ádám interpelláltak.

Elnök jelenti, hogy Ugron Gábor a miniszterelnök távolléte következtében interpellációját nem kívánja ma megtartatni.

Horváth Ádám a következő interpellációt intézi a miniszterelnökhöz:

Interpelláció a miniszterelnök urhoz.

1. Való-e hogy a magyar király őfelsége Pécssett és Fiumében a horváth nyelven történt üdvözlésekre német nyelven válaszolt?

2. A miniszterelnök ur tanácsával történt-e ez?

3. Ha igen mivel indokolja a miniszterelnök ur ezen tanácsát?

Az interpelláció közöltetni fog a miniszterrel.

Választók figyelmébe.

Az országgyűlési függetlenségi és 48-as párt elnökétől a következő sorokat kaptuk, melyeket a választók figyelmébe ajánlunk:

Az országgyűlési képviselők választására jogosult polgárok névjegyzéke az 1874-ki XXXIII. t.c-zikk értelmében az összeírók küldöttsége által összeállítván, a központi választmányhoz június 15-ig beiktatott.

Most a névjegyzékeket a központi választmány átvizsgálja s ha ez megtörtént, a

választókterülethez tartozó minden városnak és községnek, illetőleg körjegyzőségnek az egyes városokra, községekre és körjegyzőségekre vonatkozó névjegyzéket megküldi és meghatározza, hogy az hol és mely időben lesz közszemlére kitéve; továbbá, hogy ezen névjegyzék ellen felszólalni és ezen felszólalás ellen észrevételt tenni lehet; végre, hogy a felszólalások és azokra tett észrevételek hol s mely határidő alatt adandók be.

Az előjárás köteles ezen hirdetményt minden községben közzétetni, a névjegyzékeket pedig, valamint a beadott felszólalásokat a kitért napokon 8 óráig déli 12 óráig, városokban és nagy községekben a községvezető, kis községekre nézve a körjegyzőség székhelyén közszemlére kiteni, mely idő alatt azokat mindenki megtekintheti és délutáni 2 óráig 6 óráig lemosolhatja.

A törvény ezen rendelkezése folytán tehát figyelemzetjük elvárásainkat, vigyázzanak mikor fog közzétetni a névjegyzék közszemlére kitétetni, s nézzék meg, vajon nevék benn van-e helyesen van-e beírva a netalán előnévvel illetőleg ezt jelentő kezdőbetűvel együtt s helyesen van-e bejegyezve életkoruk, nehogy a választásnál e miatt kifogást tegyenek ellenük. És ha vagy kimaradnak a névsorból, vagy hibásan jegyeztek be, akkor adjanak be írásban felszólalást a névjegyzék kitételét követő tíz nap alatt.

A felszólalások a központi választmányhoz intézendők és a szükséges okiratokkal felszerelve, azon város vagy község előjáróságánál, melynek névjegyzéke ellen a felszólalás történt, kis községekben pedig a körjegyzőnél nyújtandók be.

De nemcsak saját személyeket illetőleg élhetnek a polgárok felszólalással, hanem bármely jogtalan felvétel vagy kihagyás miatt is s egy beadványba több egyénre vonatkozó felszólalás is foglalkozhat. A beadványról a felszólalónak kívánságára térítvény adandó. A felszólalásokat mindenki megtekintheti s azokra a névjegyzék kitételének napját követő husz nap alatt észrevételeket nyújthat be, és pedig minden beadványhoz külön.

A későbbi teendőkre annak idején fogván figyelemzetni elvárásainkat, ezuttal még csak azt ajánljuk nekik, hogy bízzanak még közszemlére kitétetni a névjegyzékben és buzgó társat, a kik a névjegyzéket lemosolják, megvizsgálják s a felszólalásokat elkészítik és benyújtják.

A felvinczi mandatum.

Bpest, június 24.

A képviselőház első bíráló bizottsága kedden délelőtt ülést tartott, melyben tárgyalta a Miksa Imre Torda-Aranyosmegye

a másikat, mely szinte az élet részét alkotja nem látja senki! És a szerető nő fájdalommal kívül hány láthatatlan fájdalom sirja kesért könnyeit a világban.

Egy asszony hatalmában.

Angol regény.

A Dóra szerzőjétől.

Az „Ellenzék” számára fordította: Amica.

IV.

A Meta naplójának a folytatása

Vasárnap.

(Folytatás)

(15)

— Ezek az utolsó szavak eszembe jutottak, hogy olyan társalgásra hallgatók, mi bizonyonyal nem volt az én fileimnek száma, s amár szerettem volna többet hallani — határozottan fordultam el, s a kísértés elől felszaladtam a szobámba.

— És most édesem mit gondolsz a te papodról? — Lehetne-e egyetlenebb és gyalázatosabb eljárást gondolni mint azt, hogy a Pali öröklött betegségét ürügyül használja fel a Pali házassága akadályául — azért mert ő a legközelebbi örökös?

— Oly sokaknak van családi betegsége; és én azt hiszem, hogy midőn a család baj utálatos rosz természetben mutatkozik, az sokkal rosszabb a közvénynél! — Nem csudálom, hogy Pali megharagudott; én is bosszankodtam miatta; oly szörnyű igazságtalanságnak tetszett. — S milyen szemtelen beavatkozás!

— Hallottam emberektől, a kik nem szerettek a legközelebbi örökösük közelében élni, s ezek után a miket hallottam, nem csudálkozom rajta. — Én a te papodat egy

AZ „ELLENZÉK TÁRCZÁJA”.

1891. Június 25.

Könyvek.

— Kép. —

Fényesen butorozott szobában kényelmes paglagon egy szép nő nyugszik. Barna fűrtő fejét arany karperecs kezére támasztja. Arca halvány s szembéjéi félig lecsukódva vannak, mintha szenderegne; fehér ponygolója a tapad szép testéhez s ha a csipke, mely igazán takarja keblét, közönlően nem mozdulna meg, mint a szellő által érintett falevél, ha himzett papucsokba zárt piczi lábai közönlően nem mozognának egymás fölött idegesen, úgy azt hinnék, hogy egy remek szobán nyugszik a paglagon.

A nap éppen lenyugvóban van. Pirosuló fénye sajátságos világításba helyezi a szobát. A selyem butorok úgy tűnnek föl egy percze mintha lángokban állanának, az ösök arcképebe tükörző fény értéketlen mázolatokká változtatja a festményeket, s mikor azután ez a lenyugvó piros fény, mintha keresne valamit vagy valamit a szobában, sorra világítja meg az etaszor ezerszínű apróságait is, oda téved a szépnő halvány arcára, egyszerre, egy pillanatra fényözönbe fűrészi azt, mint az erős villámlás a tájat.

A pillanatnyi világításra a nő fölnyitja szemét, de csakhamar lehunyta. A fény azonban, mely arcára esett, egy csillogó könyön tört meg, mely a szemplálkon reggett.

Senki sem látta e könyvet, csak a behatott napsugár világítja meg egy percze. Azután ez a sugár is mindig gyöngébb lett, a homály terjedni kezdett a szobában, a butorzatok fantasztikus árnyakat vetettek a padozatra, az ösök arcai a keretekben elsötétültek s nem sokára mi sem világított a szobában, csak a halvány női arc és a patyolatfehér ponygola.

A világító arc azonban szomorú volt. Nemrég mult időbe szállt vissza az alabástrom kézretámaszkodó főcske gondolata s összehasonlítani látszott azt a jelen elhagyott helyzettel.

A fel-felnyíló szemekben bánat tükörzött, de e bánat nem volt föltárva a világ előtt, megvonult a sötét szoba egyik zugában, s reszketett, mint a vadásztól megijesztett madárka.

A fali óra egyhanguan ketyegett, az idő mult s a szoba sötéteje erősebb lett. A nő egyszerre csak idegesen ugrott föl pamlagáról s az ablakhoz ment.

Kint az utcán a gázlámpák fényénél elsurranó alakok a városi élet élénkségét jelezték, koosik robogtak az ablak alatt, vidám kacagások hangzottak föl s a nő összehúzta szép szemöldökeit s zajra, mintha megéledőlt volna.

— Még se jön: — susogta izgatott hangon.

Azután föl s alá járt a szobában, megállt a tükör előtt, mely sajátságosan vetette vissza alakját. Majd zsebkendőjét vette elő s leszárította könnyeit.

Szenvedett. Nagyon szerette azt a férfit,

kinek hónapok előtt hűséget esküdött az oltár előtt. Minő szép napokat éltek. Csupa csók és ölelés volt minden perc, nappal és este. Azután lassankint megtrikultak a csókok. Férje fölvette legénykori szokásait s esténként eljárógott a klubokba barátai közé.

Eleinte haza jött vacsorára, később kikaparadt s azután jépen nem jött éjfélig a virrasztó és váró feleséghez, nem jött reggelig... s így megy már hetek óta.

Mikor hazatért, kezei piszkosak voltak a kártyázástól, arcán az éjelezés apró piros foltokban volt leírva, szeméi beesettek, álmosak valának ásitózó ajkai körül konyákillat szállott az otthon légkörébe.

— A fölvirradó nap ásitással, alvással telt el s a lenyugvó nap mindig egyedül, magára hagyva találta a nőt.

— Még se jön! — tört ki újra a nő ajkán.

E pillanatban a kapu csikorgása hangzott föl, a kapualól léptek zaja hallatszott. A nő oda futott a külső ajtóhoz, arcán egy örömsugár villant át, gyertyát gyújtott s hallgatódzott.

Várt, várt sokáig... lélegzetét fojtva hallgatódzott minden neszre...

Más volt... nem férje. Egy boldogabb nőnek jött haza a férje, a testvére... vagy ki tudja, kije.

Zokogva vetette magát egy támlányba. Keble hevesen zihált s könyei patakként özönlöttek végig halvány arcán.

Az óra tizenegyet ütött... A nő le-törölte könnyeit, szétnézett szobájában.

felvinczi kertületében megválasztott képviselő mandátuma ellen fölmért kifogásokat.

Elnök: Busbach Péter, előadó: Almásy Géza, bírák: Andrási László, Bernáth Béla és Széler Alfréd.

A másodgyűlés elnöke, hogy a felvinczi kertületben június 3-án volt a választás, jelöltek voltak: Miksa Imre és Bartók Lajos. A szavazás folyt délután háromnegyed 3 óráig, ekkor Nagy Lőrinc írásban beadta, hogy Bartók visszalép. A választási elnök ezzel beárta a szavazást és képviselőnek jelentette ki Miksát.

Az igazoló bizottság kifogásolta a mandátumot a választási törvény 71. §-a alapján a mely elrendeli, hogy a jelöltség irásában vonandó vissza, személyesen a jelölt, vagy igazolt meghatalmazottja által.

Elmondja az előadó, hogy szavaztak 576-sz, ebből 461 Miksára, 115 Bartókra. A többség Miksa mellett valószínű, de történt egyéb mulasztás is, a választási elnök nem tűzték ki zárójelét. Andrási indítványára fölolvasták Miksa egy levelét a bíráló bizottsághoz, a melyben kijelenti, hogy többsége megvolt.

Hosszabb tanácskozás után határozatul kimondták, hogy az elintézés függőben hagyják, míg beszerzik a szavazásról vezetett jegyzőkönyvet, Bartók Lajosnak Nagy Lőrinc által benyújtott nyilatkozatát, a melyben a jelöltségtől visszalép és hiteles kimutatást a kerület választóinak számára.

A király Fiumében.

Fiume, június 23.

Tegnap lapunknak már közöltünk részletes tudósítást a Felsége Fiumében érkezéséről, valamint a különböző küldöttségek fogadtatásáról. Az alábbi távirati tudósítások a további tüneményekről adnak hírt.

A küldöttségek fogadása után a Felsége megkezdte a város körüli látogatást meg villájában. Délután 1 órakor a miniszterek és hadsegédi kíséretében a Felsége körutára indult. Az utcákban, tereken és a moln nyugtázták a nép. Erősek, alakok zsufolva voltak nézőkkel. A hol csak a király megjelenik, lelkes ünneplés tárogya. „Évviva!” „Eljen!” kiáltások hangzottak itt is, ott is.

Fiumének minden látnivalóságát megtekintette a Felsége. Megkezdte a szemlést a fátelénél, megtekintette a kikötői munkálatokat, a Mária Terézia védgátat.

Azután a Fiumarát levő forgó hidat nézte meg, melyet felnyitottak a néhány hajót átkoztatották rajta. Innen az új farakodók kikötői szemlélték meg a munkálkodást. E pillanatban kövél megrakott bárkát ültettek ki alig egy perc alatt.

A védgátot rövid ideig haladva a „Deli” hajóra szállt. A hajó a védgát mentén vezetett, aztán nagy fordulót téve a Zichy-móló feje felé fordult. A legnagyobb érdekességgel szemléltette itt a király a kikötői terek, a melyekbe Brasilia számára csomagolják a lisztet.

Ezután gróf Szapáry István, mint az „Adria” magyar gőzhajózási társaság elnöke vette át a kalauzálást s bemutatatta a Felsége az „Adria” újonnan épített „Baross” nevű hajóját. A Felség rendkívül elismeréssel szólott a hajóról. Gróf Zichy Ágost kalauzálása mellett a Felsége ezután a tengeri hatóság díszes palotájába ment, a melynek kapuja előtt a tisztviselők fogadták. A könyvtári helyiségből, mely állésteremtől is szomszoros, a Felsége kilépett az erkélyre, hogy gyönyörködje ama bájos képen, a melyet a fellebörgött város, a maga élénk mozgalmasságával, a percében nyújtott. Az erkélyről távozva, a Felsége megtekintette a ten-

gerésziskolát, hol a növendékekkel kegyesen társalgott. Megnézte a révkalauzok kasszáryját, érdeklődéssel tudakolódva minden felől gróf Zichy Ágost kormányzónál. Megnézte a kikötői és a mentő szekeret, a buvár készülékeket, a tűzi fecskendőket stb. A palotából elindulva, a 6-ik számú tárházhoz ment, a mely több év óta gabona elevátorként van elhagyva.

A hatodik raktártól a király és a kísérete gyalog haladtak el az épülő vámház előtt s a vasúti terekon át a leszállító bank elevátorához mentek. Azután a Felsége belépett az épületbe, megnézte, hogy mily gyorsan üritetik a rinfusa (beöntött) buza a wagonból és emeltetik magasba és hogy miként viszik wagonba raktáron levő megelégedésének adván kifejezést.

Innen az építkezés alatt levő mólón végig mentve, újra a „Deli”-re szállt mely ismét felvonta a császári lobogót.

Midőn a hajó a kikötő azon részén horgonyozó „Miramar” yacht előtt elhaladt, ennek legénysége az árbocból és keresztfáiról háromszoros „Hurrah” kiáltással, az angol flotta pedig a szokásos diszlovessékkal üdvözölte uralkodónkat. A „Deli” a kikötő legdélibb pontján levő kis kőalj kikötőben kötött ki a kőalj-színomító-gyár előtt.

A telep megtekintése volt a mai program utolsó pontja. Hat órakor udvari ebéd volt, melyre a minisztereket főmeltóságok, a küldöttségek vezetői, az angol hajó parancsnokai, a francia bizottság két kapitánya, katonai előkelőségek és az udvari főmeltóságok voltak meghívva.

Résztvevők: József főherceg, a Felségével szemben ülve, a Felségétől jobbra Battenberg Lajos herceg, balra Hoskins altengernagy, József főhercegtől jobbra gróf Szapáry miniszterelnök, balra gróf Zichy kormányzó. Hédervár horvát bán, Sterneck tengernagy, Josipovich miniszter Pápay osztályfőnök stb.

Az ebéd után a Felsége hosszabb ideig cserélt tartott.

Este a színházban diszlovadás volt. A Felsége pontban fél 9 órakor jelent meg az udvari páholyban, mellette Clotild és Dorotyia főhercegnők ültek; ezenkívül József főherceg és Battenberg herceg angol hajóparancsnok voltak jelen. Gr. Szapáry miniszterelnök gróf Zichy kormányzó páholyában foglalt helyet.

A teljes villanyvilágítástól tündöklő színház, melynek minden páholyában nagy virágbokrok voltak, a színpad, az alkalmi nyomtatványok minden ülésen, és a teljes díszben megjelent uri és hölgyközönség valóban tüneményes benyomást tett. Jelen voltak Josipovich és Szögyény miniszterek, gróf Khuen-Hédervár horvát bán, az itt időző közönség. Midőn a király belépett, a zenekar az osztrák néphimnusz játszott és a közönség felállt és perczekig tartó riadó éljenzésekkel és „évviva”-kiáltásokkal fogadta a Felséget.

Az üdvözlő óda elszavalása és a Kölcsey-himnusz elneklése után újra felriadt az éljenzés és „évviva”-kiáltás. Színpad kerület „Egy játszma sakk”, melynek befejezése után a Felsége elhagyta a színházat, kísérv a közönség lelkesült éljenzése közt. Ezután a Felsége a világítást szemléltette meg.

Az ezer meg ezernyi tömeg az utcákon mindenütt alig leírható lelkesítéssel fogadta a Felséget körutáján. A világítás nagyszerű volt és meglepő a magyar nemzeti színek tulnyomók s az utcák leleményes változatossága mécs- és lámpa-diszével versenyez a tenger hajóinak lámpadisze, s villamos napja.

A Lloyd-társaság „Arciduchessa Carlotta” hajójáról hosszan tartó fényes tűzijáték sugarai, bokrétaí a ágyudörgéssel dörrenetei a partra csalták a tömeg ezreit, mely-

ből bőven kijutott a nagyszerű fáklyás menetnek is kíséretül. A menet a király lakása elé vonult, hol a zenekar az osztrák himnusz játsza el s végül a Rákóczi indulóval megmozdulván hazatávoztott.

Az angol admirál hajón holnap fél egykor villásreggeli lesz a király tiszteletére, mivel együtt József főherceg, Sterneck báró tengernagy, Szapáry, Szögyény és Josipovich miniszterek, Khuen bán és Jekelfalussy miniszteri tanácsos hivatalosak.

A közigazgatási bizottságból.

Bpest, június 24.

A képviselőház közigazgatási bizottsága Emich Gusztáv elnöke alatt tartott mai ülésében tárgyalás alá vette az afrikai rabszolgakereskedés elnyomása érdekében tartott nemzetközi értekezlet főkérdéseinek s hozzá tartozó nyilatkozatoknak bevizsgálásáról szóló törvényjavaslatot, melyet Perla k. előadó rövid indoklással elfogadásra ajánlott. Pécskai Gaál Jenő a felállítandó irodák költségei iránt kél felvilágosítást.

Baross miniszter válaszolja, hogy a költségek semmi esetre nem lesznek oly nagyok, hogy a kereskedelmi tárca hitelei körében fedezhetők ne volnának. Zay utal arra, hogy az egyezmény értelmében büntető jogi szabályaink esetleg módosítandók lesznek. Baross miniszter válaszolja, hogy a kormány az a nézete, hogy a konvenczió ötdik, nyolcadik és kilencedik cikkéi alapján szükséges rendszabályok szempontjából külön törvényhozási intézkedés provokál-tassék.

A bizottság változatlanul elfogadta a törvényjavaslatot.

Tárgyalás alá vétetett ezután a kézi löfegyverek kötelező megvizsgálásáról szóló törvényjavaslat.

Perla k. előadó kiemeli, hogy a javaslat célja az, hogy löfegyveriparunkelló garanciákkal léphessen fel a piacra, a mely üdvös intézkedés csak javára fog válni ezen iparágunk.

Zay helyesi a javaslat intenczióját, de intézkedést kívánna az iránt is, hogy a löfegyverek elárúsítása engedélyhez köthessék, úgy szintén a löfegyverek vizsgálása is csak azoknak legyenek löfegyverek elárúsíthatók, a kik ily engedéllyel bírnak, szükséges lévén a nagy közönséget megóvni attól, hogy a közbiztonság szempontjából veszélyes egyének s gyermekek ne jussanak löfegyverhez.

Baross miniszter megjegyzi, hogy előtte szóló óhajátas kívül esik a javaslat keretén s nem is tekintheti magát illetékesnek arra nézve állást foglalni.

Pécskai Gaál Jenő elfogadja a javaslatot, kéri azonban, hogy a fegyverkereskedők vagy készítői késztetésében levő fegyverek megvizsgálása díjjal lesz-e összekötve?

Baross miniszter válaszolja, hogy csak az eljárás költségeinek fedezésére szükséges minimális díj szedetni.

A törvényjavaslat általánosságban elfogadtatván a 3-ik §-ában foglalt intézkedésre vonatkozólag a (löfegyverek megvizsgálásánál követendő eljárásnak a próbajelzés miként leendő alkalmazásának s a vizsgálatot fizetendő díjaknak rendeleti uton való megállapíthatása.) Felvetetett, hogy ugyanily intézkedést tehet Horvát-Szlavonországra nézve a bán a kereskedelmi miniszterrel egyetértőleg.

A többi szakaszok változatlan elfogadásával az ülés véget ért.

Jelenet a „T. Ház”-ból.

A keddi ülésen

Rölk: Bokross Elek.

Valamivel 10 óra után a z elnök elfoglalja helyét, csönget s felszólítja a jelenlevőket, hogy foglaljanak helyet.

Csanády Sándor: Nem vagyunk még gyereken, ne nyissuk meg az ülést.

Elnök: Csak az ülés megnyitása után lehet a házszabályok szerint szólni. (Helyeslés)

Az ülést megnyitom A mai ülés jegyzőkönyvét Széll Ákos jegyző fogja vezetni A javaslatok mellett szólni kívánókat Nagy István, az azok ellen jelentkezőket Madarász József jegyzők fogják jegyezni.

Csanády Sándor: Most márkérem a t. elnök urat, méltóztatassék a jelenlevőket megisméltatni, mert nem vagyunk gyereken. (Zaj.)

Elnök: Meg fognak száméltatni a jelenlevők (A jegyzők szakaszonként megszámlálják a jelenlevőket. Egy hang: Csanády Komédiázik.)

Csanády Sándor: Ne mondja nekem, hogy én komédiázom, ön komédiázik. (Mozgás)

Elnök: Csanády Sándor képviselő urat ezen kifejezéséért rendre utasítom. (Zaj a szélső baloldalon.)

Csanády Sándor: Már engem hiába utasít rendre, én visszatartom, mert én nem szoktam komédiázni.

Elnök A képviselő urat másodszor is rendre utasítom. (Mozgás.) Minthogy a tanácskozárs és határozathozatalszükséges számú képviselők jelen vannak: méltóztatassanak a legutóbbi ülés jegyzőkönyvét meghallgatni.

Botrány a Reichsrathban.

Bécs, június 23.

A képviselőház mai ülésén Taaffe gróf miniszterelnök és Hauchs közoktatásiügyi miniszter három interpellációra válaszóltak, mire a ház folytatta a költségvetés részletes tárgyalását.

A „minisztertanács” fejezeténél Schlesinger képviselő a hivatalnokok szolgálati pragmatikáját követeli. Trójan hangsúlyozza a cseh nemzet lojalitását. Stürges annak kimondását, hogy Csehország beltgyeiben a cseh nyelvet használják mint hivatalosat. A vitát erre bezárják.

Kayser képviselő a sziléziai nép nevében tiltakozik az ellen, hogy az ugynevezett cseh államjog Sziléziára is kiterjesztessék. Konstatálja, hogy a trónbeszédben kifejtett munkaprogramm a lakosság körében a legjobb benyomást keltette. A kiállításban levő többség kebelében — ugymond — nincs oly csoport, mely kellő biztosítékokat nyújtana jó gazdasági reformokra nézve. A szabadelvű párt most azért közeledik a kormányhoz, nehogy ez Oroszország példáját követve a zsidók ellen forduljon. (Ellenmondások.)

Wrabetz (közbeszó): Ennyire Ausztria sohasem süllyedhet!

Az elnök csendre inti a képviselőket. Szóla a progresszív jövedelmi addó mellett emel szót. Fölhívja a kormányt, alkalosan a mezőgazdaságnak hasznára való intézményeket s kijelenti, hogy támogatni fogja a kormányt, mihielyt az eleget tesz e gazdasági programnak. (Tetszés az antiszemita padjain.) A minisztertanács fejezetét erre elfogadják.

A „rendelkezési alap” cziménél, melyet a minisztertanács fejezetétől külön választva tárgyaltak, Vasaty kijelenti, hogy nincsen bizalma a kormányhoz és azért nem szavazhatja meg a rendelkezési alapot. Panaszkodik arról, hogy a cseh nemzet szemléli és anyagi érdeket háttérbe szorították. A költségvetésben kimutatott fölölselet egészségtelennek és többnyire a fiskális legszörnyebb eszközeivel előidéztetnek mondja.

Szemére hányja miniszter-honfitársának, hogy nemzetéért semmit sem tett. Az a alá-

írása a kiegyezési pontozatok alatt áll, mun-lyek Csehországra nézve kárhözatosak. A nem-monsky iskolára áttérve, a szónok sértő szavak kíséretében követeli, hogy a miniszter-lépjön vissza.

Chlumeczy elnök: A közoktatási miniszterrel beszél ön.

Vasaty: Nem! De ha jelen volna, is aposztrofálnám. (Kiáltások: A szónok h-zak minisztert gondolta.)

Az elnök Vasaty, a korona egyik nácának meg nem engedhető megsérté-miatt, rendre utasítja.

Schneider képviselő, a ki a „zsidó sztrónak Taaffeval szemben megváltozott meg-szertartásáról” beszél, Chlumeczy elnök az-elő-megjegyzéssel szakítja meg, hogy nem engedheti, mikép a sajtóról ilyen kifejezéseket-kel beszéljenek.

Schneider folytatva beszédét, kifeje-le-hogy Taaffétól a zsidók éppen támogatás-vár-révén akarnak szabadulni. (Felkiáltások bal-oldal-ról: Menjünk ki! Az egyesült német bal-oldal-tüntetőleg távozik a tereméből.) A szónok-megszavazza a rendelkezési alapot, hogy z-ök-kormány a zsidó sajtótól függetlenül ér-tas-nyesithesse nézeteit.

A vitát erre berekesztették és a t-nyalást megszakították.

Előfizetési felhívás.

Uj évnegyed közeledtével elől-m-tést nyitunk az „Ellenzék”-re.

Lapunk politikai irányának és tá-sadalmi tevékenységének felsorolásá-m-nem untatjuk olvasóinkat, csupán a-m-nyit jelentünk ki, hogy ahoz a mul-hoz, melyet eddig követtünk s a mely-ben minket előfizetőink annyi lelkes-déssel támogattak, — ezután is hiva-maradunk. Hazánkat, nemzetünket bi-ven önzetlenül és függetlenül szol-gáljuk.

Kérjük olvasóinkat, hogy terhes-munkánkban legyenek segítségünkre-mert csak a közönség támogatása biz-tositja törekvéseink sikerét.

Az Ellenzék előfizetési ára:

Egy évre	16 frt.
Félévre	8 frt.
Negyedévre	4 frt.
Egy óra	1 frt 50 k.

Az „ELLENZÉK” kiadóhivatala.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, június 25.

— Készenlét a sérülésekre. Ko-lozsváron a tavaszon a széchenyi téri ház-csop-ort bontásán egy leelő kő az alatt dolgozó-napszámosnak a lába szarát szilánkká törte. A rendőrségnek bejelentett, ott várni kellett-mig az inspekziós tiszt előkerült, hogy pro-tukolomot vegyen fel. Ez még azután azon-gondolkodott, hogy mivel szállíttassa be. Mi-dőn órák múlva hordágyat kerítették elé, ak-kor meg azon gondolkodtak, honnan kerite-nek embert a beszállításra. Az alatt pedig az a szerencsétlen retentő kinoktól gyötörve vo-naglott a törmelék között. Egy ilyen lassu-hatósági intézkedésbe bele telik 2—3 óra, sőt-tudunk esetet hogy fél nap, vagy egy fél-éjszaka bele telt, a míg a rendőrség odáig-készülődött, hogy a sérültet beszállíthatta. A- tegnapielőtti állványomlás alkalmával ha az

hitvány, haszonleső, aljas teremtesnek tar-tom, és remélem, hogy valaha lesz alkal-mam tudtára adni, hogy mit gondolok róla! — Így ni, most megkönyöbbittem a szíve-met — s lefelekenni! — Nem hiszem, hogy aludni tudtam volna egy cseppet, ha előbb Selwyn urat jól le nem szidhattam volna!

Kedd.

— Tegnap ugyan jó csomó naplót küld-tem haza, de ma ismét írok, talán ugyan azon okból a miért a madarak énekelnek, — mert boldog vagyok s nem tehetek — róla.

— Mindig az én kötelességem, a vá-zákba virágokat tenni, s a szobákba a virág-házból új növényeket választani midőn a ré-giek hervadtaknak látszanak; ma reggel rö-gtön az étkezés után a nagy kerti kalapotam tettem fel, s kazi kosárral s ollóval látva el-magam a rózsakertbe mentem.

— Épen egy gyönyörű gloire de Dijon-bimbót vágtam le, s az ollóm hegyén tartva megakartam előbb szagolni mielőtt a ko-sárba tettem, midőn a vállam felett hirtelen egy férfi kéz nyúlt oda, s elvette a ró-zsámát.

— Gyorsan megfordultam, s szemtől-szembe találtam magam Daswood Palival. — Már kinyitottam a számát, hogy lehozdjam, de oly szép, kedves és vidám volt, hogy megváltoztattam a szándékomat, s nevetve azt mondtam:

— Daswood ur, ismét így viseli ma-gát? — mert ha igen, akkor nem szedek több rózsát míg el nem távozik.

— De Chichester kisasszony épen azért-jöttem, hogy magának segítsek, de szolgálá-omat nem akarom ingyért adni, tehát előre-kifizettem magamat egy rózsával. „Bár róza-lehetnék”, kezdé dandolni, de én rögtön el-hallgattattam.

— Nem úgy van; Daswood ur „ma-dár” volt az egy nem „rózsa” — és én nem tudom, s nem akarom elbinni, hogy józan-észszel bíró ember igazán kívánt volna ma-dár lenni.

— Vannak emberi teremtesek kik néha-nagyobb ostobaságot követnek el, — mondá-Pali. Én tudom, hogy az utolsó héten gyakra-n kívántam, hogy „bár hozzád repülhetnék.”

— Hát nem jöhetett volna a vasuton, a szokott módja szerint? — kérdém.

— Nem ám, fájdalom. Mert lássa, a kötelességet az élvezet elibe kellett tenni, s megígérttem anyámnak, hogy valami dolgot eligazítok helyette.

— Látom; és helyesen cselekedett, — mondtam.

— Azt gondolja? — kérdé éleken. ha maga tudná, hogy mennyit tartok a jó-véleményére!

— Miért? — kérdém. — Ön engem oly kevéssé ósmér, hogy nem lehet biztos ha-vajjon érdemes vagyok-e rá.

— Ha csak öt perc óta ósmerném e-kérdés akkor is el volna döntve.

— Bohóság! — válaszolam, egy rózsa-bokor felébe hajolva, hogy égő arcomat el-rejtsem. Én nem vagyok olyan átlátzó a mily-nennek ön gondolt.

— Chichester kisasszony, én azt kívá-nom, hogy bár átlátzóbb volna, mint a mily-nennek én képzelem, mert akkor azt re-mélném, hogy sorsomat ki tudom arczá-ból olvasni.

— Nézze — ugy-e kedves? — mon-dám kétségbeesetten, egy gyönyörű noisette-rózsát ágat tartva fel. — Daswood ur, ön nagyon rest — egy cseppet sem segít nekem!

— Akarja, hogy segítsek? — Természetesen! — Már elfelejtette

a mit a mult este mondtam önnek, hogy a Stuart Mill tipikus asszonyához hasonlítok annyira szeretem, hogy kényeztetessenek és gondomat viseljek, nem törődve vele ha azt találgat gondolni, hogy nem vagyok képes-magamra ügyelni?

— Ostobább mondatot a körülmények között a legnagyobb számam sem tudott volna mondani. Abban a pillanatban észre vettem boldogságomat midőn kimondtam, s olyan piros lettem mint a pipacs; míg az ő barna-szebei a mint közelebb húzódtok hozzám, szelidebb kifejezést nyertek, s azt susogta:

— Drágám, engedje, hogy gazdáját vis-seljem, ha csak szerencsétlenségem vissza-nem riasztja.

— Valóban nem gyanítottam, hogy iga-zán szeressem mig ezt a kérését nem hal-lottam; de ekkor szívem hirtelen oly csudá-latos képen és oly teljelen a birtokába ment-hogy habozás nélkül azt válaszoltam:

— Pali, mi van a maga szerencsétlen-ségében a mi bár kit vissza ijeszthet? Az asszonynak csak egy félelme lehet az, hogy a férje szerelmét elveszítheti.

— Átöltél a karjaival! de én szeliden-vissza taszítottam mielőtt ajkaimat érinthették volna.

— Ön nagyon korán szóltott mondtam. Nem tehetek róla meggyőződve valamint ön-sem, hogy az oly gyorsan jött szerelem nem-fog-e épen oly gyorsan elenyészni.

— Én bízom magában — válaszolá, — hát maga miért ne bízhatna bennem? Eskü-szöm, hogy soha sem szerettem addig nőt, mig magát nem láttam; s az első pillanat-tól kezdve, hogy kedves arczát megláttam, tudva hogy az óram ütött,

— De ön már ez előtt is megakart nő-sülni mondtam.

— Ki mondta azt magának? — kérdé-meglepetve nézve rám. De azt hiszem, hogy

tudom, — biztosan az én szerető consinom és örökösöm. Azonban ezen állításának, az az érdeme, a mivel nem minden állításai bir-nak, hogy ez tényleg igaz.

— Ez előtt másfél évvel azon a ponton-voltam, hogy megnőtüljek, s az anyám ál-tal választott menyasszonyt vegyem el, egy-csinos, ártatlan művelt leányka volt, a kit előismerem, hogy szeretni kellett volna, ha-parancs szóra szeretni lehetne. — Elég az-hozzá, hogy nekem tetszett s becsültem, és-hajlandó voltam az anyám kívánságát telje-síteni: de Szely közebe szólt. — Az eskü-vőnkre kitért napon a templomba mentem s vártam egész addig míg az óra tizenkettőt-tűtött; de hiába vártam, a menyasszony nem-érkezett meg: s később szörnyűt kaptam Párisból, melyben tudatta velem, hogy e-csaló-dást nem fogom rossz nevem venni — feje-zé-be Pali gunyos nevetéssel. —

— Menyasszonyának a viselkedése gya-lázatos volt és nőietlen, — kiáltám megve-vetéssel.

— És egy olyan leány a ki így tudta ma-gát viselni, nem volt rá érdemes egy bec-sületes ember szerelmére!

— Én is úgy gondolkozom, — vála-szolá Pali, de Szelyyn György igazolta a le-ány viselést, a mi természetesen neki nagy-előnyére vált.

— De ha nem vette azt el — mondtám — azért ön majd nem bizonyos volt benne, hogy egy más nő feleségévé fog tenni.

— Korán meghalhattam volna hogy a testvéreim tévők, — válaszolá szomoruan. — S persze míg én nőtelen vagyok, addig-mindig van kilátás az örökséghez: de ha-feleségem volna egy fiam lehetne — akkor az ő reményességének vége volna.

— Már látom — mondtam kissé zava-rodottan; de ez kegyetlenség volt, és én gyü-lölm Selwyn Györgyöt.

— Maga gondolhatja édes Meta, hogy-én sem szeretem őtet: de ki tudná vele bé-külni, és az egész világgal, ha azt gondolnám-édesem, hogy maga szeret egy kisse.

E reá beszélő szavak, a lágy olvadá-kony hang s a szerelemtől égő szemek, utoló-tartozkodásokat is elvettek. Kezemet felem-nyújtott kezébe tettem; s a mint ujjai keze-met érintették, éreztem, hogy sorsom le-gyen bár az jó vagy balsorsom, örökre el van-döntve.

Szerda.

Letudnám e valaha irni, az általam ére-zett boldogságot, mióta én Paliért s Pali ér-tem kezd élni? Daswoodné át öltét, a kab-lére szorított, kedves leányának nevezett, mi-dőn Pali a pamlagjához vezetett s megmondta-hogy én feleségének ígérkeztem és én pirulva — szégyenkedve s rosketyo állottam meg-előtte.

Legyen meg hamar az esküvőtek! monda-éleken. Miért várakoztatok miután szereti-tek egymást s házasságotok között nincs-akadály?

— Anyám, nekem nincs mire várnai a Meta-bele egyezésén kívül, válaszolá Pali s gyorsan-felém fordult.

MAGYARY MIHÁLY

H I R D E T É S E K.

Magyar királyi államvasutak. — Üzletvezetőség Kolozvártt.

15.106. szám.

518. (3-8)

Pályázati hirdetmény

rostált és rostálatlan kavics szállításának biztosítása iránt.

A magy. kir. államvasutak kolozvári üzletvezetősége az alább következő táblázatban foglalt és 1892. évben szükséges kavics-mennyiségek szállítását biztosítani szándékozik.

Az osztálymérnökség, melynek vonalán a szállítandó kavics szükségeltetik	Bánya rostált darabolt		J E G Y Z E T
	kavics	köbméterben	
N.-Várad—p.-ladányi		500	
Csucsai		4000	
Kolozvár—kisszebesi		3600	
Kolozvár—gyéresi		2000	
N.-enyedi	600*	3000	* A tordai vonalra.
Medgyesi		2000	
Szegvári	800*	6000	* A sz.-udvarhelyi vonalra.
Homoródi		2000	
Brassói		3000	
N.-szebeni		1150	
M.-vásárhelyi	1200*	3000	* A sz.-régeni vonalra.
M.-ludasi	1200	800	

Együttal biztosítani kívánja az ezen vonalrészeken 1893. és 1894. években felmerülő kavics szükségletét is, mely azonban a fennebbi táblázatban foglalt mennyiségeknél 100%-al nagyobb, vagy 20%-al kisebb lehet és a melynek mennyisége a kötendő szerződés értelmében szállítónak mindig az előző év augusztus hó végéig fog tudomására adatni.

A táblázat magában foglalja a biztosítandó mennyiségeket és azon vonalrészeket, melyeken azok szükségeltetni fognak.

A szállítás a magy. kir. államvasutaknál érvényben levő és 1877. évben 24722. szám alatt kelt általános szállítási feltételek alapján eszközölendő.

A különleges szállítási feltételek a következők:

A kavics a pályatest vagy a bánya vágánya mellett szabályos alakokban rakva átadandó, megjegyezvén, hogy a mennyiben a kavics a vasuti intézet területén nem helyezhető el, szállító az utolsó szerződési évre következő június hó végéig a lerakási hely ingyenes használatát a vasutnak biztosítani tartozik.

A minden évre biztosított, illetőleg megrendelt kavics-mennyiség kétharmad része az előző év végéig, de legkésőbb az illető évi márczius hó végéig, egyharmad része pedig április és május hónapban egyenlő havi részletekben átadandó.

Ajánlati minták gyanánt az üzletvezetőség által elkészített iverk használandók, mely minták a kolozvári üzletvezetőség (Kolozvártt, Trencsin-tér, Pihál-féle ház) általános osztályánál megszereshetők.

Különösen figyelmeztetjük az ajánlókat, hogy az ajánlati mintában a beszállítási helyek pontosan megnevezendők, illetőleg kijelölendő, mely állomások és szelvények közt kívánják a szállítást eszközölni. A „szóval” jelzett rovatában az ajánlati egységár betűkkel még egyszer kitüntetendő.

Az üzletvezetőségnek jogában áll az 1892. év részére a fennebb kitüntetett mennyiségeket 20%-al lejjebbíteni vagy 50%-al felemelni és szállító tartozik ezen pótmegrendeléseket az ajánlati áron és feltételek mellett beszállítani.

Az ajánlatok az 50 kros magyar bélyeggel és a rendes címezésen kívül még ezen külszímmel: „Ajánlat 15106—1891. számhoz kavics iránt” ellátva 1891. évi július hó 15-ike déli 12 óráig hivatalunkban beadandók vagy posta útján beküldendők.

Bánatpénzképen az ajánlott mennyiség értékének 5%-a készpénzben vagy állami letételekre alkalmas értékpapírokban, melyek a napi árfolyam 90%-ával vétetnek számításba, 1891. évi ju-

lius hó 14-ike déli 12 óráig a kolozvári üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál leteendő.

Az ajánlatban a megtörtént letétel megemlítendő, az arról nyert elismervény azonban nem csatolandó az ajánlatához.

Az ajánlatot az egész kiírt mennyiségre vagy annak tetszés szerinti részletére lehet tenni.

Kolozvár, 1891. június hó 12-én.

Az üzletvezetőség.

Egy pallér,

ki a kő- és fahidak építésében jártassággal bír és e téren végzett munkáit bizonyítványokkal igazolhatja,

azonnal alkalmazást nyer

HOROVITZ SÁMUEL

építési vállalkozónál,

Kolozvártt, belközép-utca 15.

600. (2-2)

Hatóságilag engedélyezett

Végeladás

potom áron!!!

A MERZA GERŐ-féle
NŐI DIVATÁRU-

ÉS

CONFECTIO-ÜZLET

feloszlása folytán

AZ ÖSSZES ÁRUK

rövid ideig

ugyanazon helyiségben

minden áron elárúsíttattnak.

595. (5-x)

PÁLYÁZATI HIRDETMEŒY.

A nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi Minister ur által 36674—1890. VI. sz. a kibocsátott engedély-irat alapján legközelebből megnyitandó „Első magy. enged. árverési csarnok”-ban egy árverési biztosítási állomásra, egyelőre 600 frt, de a forgalom arányában mindig emelkedő évi fizetéssel, ezennel pályázat nyitattatik.

Pályázhatnak oly feddhetlen előéletű magyar honpolgárok, kik árveréseket és azokról jegyzőkönyvet hibátlanul vezetni tudnak.

Nyugalmazott hivatalnokok előnyben részesülnek.

Az idézett enged. okm. értelmében minden ár. biztosítást a helyi m. kir. adáshivatalhoz 2000 frt biztosíték teendő le.

Levélbeni ajánlatok: GRÜN A. LIPÓT czimére Kolozvártt, Szentegyház-utca 15. sz. alá

folyó évi július hó 1-ig

küldendők.

Személyes megkeresésre is bővebb felvilágosítás kapható fenti cím alatt, naponként d. u. 3—6 óráig.

Kolozvártt, 1891. június hó 22.

601. (2-2)

Első magyar enged. árverési csarnok.

Egy négy középiskolát végzett

ifjú

műfogászati gyakornoknak
felfogadtatik.

Hol? Megmondja az „ELLENZÉK”

kiadóhivatala.

605. (1-3)

Eladó

100 hectoliter 1889-ik évbéli

BOR.

Mintákat, ugyancsak bővebb felvilágosításokat eszközöl

HUBER ADOLF

Récese, per Szerdahely.

602. (2-3)

B O R S Z É K.

Gyógyfürdő Csikmegyében, 881 méter magasságban, fenyvesek közt.

A fürdőidény megnyílik **Junius hó 1-én.**

Közlekedés Szász-Régen utolsó vasuti állomás, hol az érkezőket gyors kocsik várják.

Borszék haladása az elmúlt év óta igen tetemes, 10 szebbnél szebb új nyaraló épült, nemkülönben a fürdők, kutak és sétányokon igen költséges és nagymérvű ujitások eszközöltettek.

A fürdő híres vasas savanyuvizei mellett eddig sehol nem létező hideg savanyuviz-fürdővel, jól berendezett hideg viz-gyógyintézet-tel, kitűnő vasas láppal és más meleg fürdőkkel rendelkezik. El van látva mindazon kényelmi és szórakoztató kellékekkel, melyekkel egy első rangú nagy fürdőnek birnia kell.

Zenéjét ez évben a híres Balog Bandi kecskeméti cigány zenekara fogja szolgáltatni.

A borszéki savanyuviz budapesti és Dunántuli megyék fő- és kizárólagos raktárosa ez idő szerint Édeskuty Lajos, ezen kívül Magyarország minden nevezetesebb helyén raktár van felállítva és megrendelhető a következő áron az alólírt igazgatóságnál:

Borszéki savanyuviz árak.

Szalmahüvelybe csomagolva:

1 tüveg 2 Lit.	f. — 18
1 „ 1-4 „	f. — 13
1 „ 1 „	f. — 11
1 „ fél „	f. — 9

Bekeszekbe csomagolva:

50 tüveg 1-4 Lit.	f. 6-60
25 „ 1-4 „	f. 3-30
50 „ 1 „	f. 6-10
25 „ 1 „	f. 3-10
50 „ 0-5 „	f. 5-30

454. (14-x)

A borszéki fürdő és üzlet igazgatósága.